

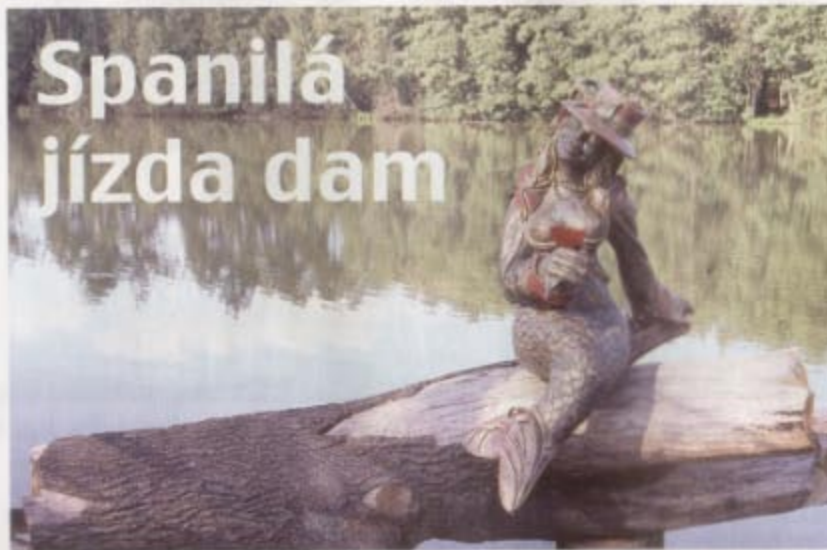
Poslední srpnový víkend se konaly v Třeboni klubové všestranné zkoušky retrivů se zadáním titulu CACT. Slunečné počasí i krásné prostředí rybníků a luk u Pergoly sy. Víta na okraji města z nich udělalo pohodové dva dny, učiněný balzám na duši, alespoň pro nezúčastněného pozorovatele.

Pro účastníky to samozřejmě bylo nervoznější a napínavé, ale to už patří ke sportu. A výcvik psů krásným sportem je. I pro nemyslivce. Osmdesát procent účastníků zkoušek jsou nemyslivci. Pravda, někteří mají myslivecké zkoušky (ale mít je nemusí), ale myslivostí jako lovu se nevěnují. Pouze cvičí psa. Ať už svého, nebo někdy i psa známých. To když záliba ve výcviku retrivů se stala koníčkem a vlastní pes je už vycvičen. Všestranné zkoušky jsou vysokou školou pro psa, zkouší se na nich vrozená chuť do práce, nos, poslušnost, chování po výstřelu, vodění na fenu, slídění, nahánění, stopa živé zvěře, dohledávka a přinášení pematé, vlečka se zvěří srstnatou, práce na vodě, následování, barva a odložení.

Zúčastnili se labradoři, zlatí retrivři, „čespičí“ a flatové. Fena flata Magnia z Vlčích luk měla smůlu. V průběhu zkoušek ji uškla zmije a bylo velkým štěstím, že její majitel je veterinární lékař a reagoval rychle a odborně. Když se fena po sedmi disciplínách se samými čtyřkami začala chovat zpomalene a viditelně jinak, než bylo obvyklé, odjel s ní urychleně na odborné veterinární pracoviště a ještě odpoledne telefonoval, že fena byla zachráněna.

Většina disciplín probíhala úspěšně. Kamenem úrazu pro několik psů se stala královská disciplína – barva. S přihlédnutím k tomu, že většina účastníků nebyli myslivci, je to pochopitelné. Většinu disciplín lze cvičit vlastně kdekoli i bez cizí pomoci. K našlápnutí barvy v lese už je přece jen zapotřebí odborná pomoc, a ta není někomu zas až tak často k dispozici.

Spanilá jízda dam

ci. Nejen, že psi nejsou dostatečně upevněni ve výcviku, ale ani psodvři se tak nenaučí znát dostatečně reakce psa. Trochu na to doplatila paní ing. Černá. Vedla svou fenu jako oznamovače, ale pak správně nerozeznala, že jí fena hlásí lože, aby ji na tom místě vypustila, fena by došla samá k loži a vrátila se oznámit ji nalezení zhaslé zvěře. Takže jí fena, byť bezchybně, ale na fenu dovedla až k loži a rozhodčí tak mohli práci ohodnotit jen známku tři. Tři psi byli dvojkou z barvy zařazení až do II. ceny, třem psům znemožnila jednička či nula ve zkouškách úspěch. No, co – zkoušky jsou od toho, aby se to zkusilo i napodruhé. Hezké bylo, že všem, kterým se něco nepovedlo, bylo umožněno dokončit i poté všechny další disciplíny. Měli to aspoň jako dobrý trénink. Už bez nervozity.

A tak se nakonec stalo, že na prvních třech místech, jako jediné v I. ceně zkoušky byly tři ženy. Spanilou jízdou dam tyto zkoušky nazval ing. Jiří Korda při závěrečném vyhodnocení na nádvoří penzionu

Mlýnský dvůr kousiček za Třeboní (výborně tu vaří, psi jsou vítáni a auto si necháte postavené přímo u vchodu do pokoje, a ryby můžete chytat v soukromém rybníku).

Zvítězila Jana Kordová s čespičkem Šumákem – Lakeshore Bob Vlčí luka v I. ceně 355 bodů, CACT, pouze s jednou trojkou (následování). Vlčični se smáli, že jí paní ing. Černá s nácvikem této disciplíny určité poradí. Paní inženýrka Černá, protože nemyslivec, si v počátcích svého zaujetí loveckým výcvikem nechala poradit od starého myslivce velmi kuriózní metodu, která se v klubu stále traduje.

Druhá skončila v I. ceně 345 b., CACT právě ing. Eva Černá s labradorkou Barbarou Alfa Sirius. Třetí byla Lucie Šeráková s labradorem Gale of Bohemia Bras, I. cena 309 b., r. CACT (vítězky na fotu vlevo dole).

Kdo nezkusí cvičit loveckého psa, ač ho má doma, opravdu o hodně přichází. Věřte mi, že výcvik přinese radost nejen psodvři, ale i vám.

Zuzana Trankovská

Vladimír Kolín s labradorem Olavý Waterhond